

ויקרא / בהר סיני-בחוקתי

בהר סיני כה א וידבר יהוה אל-משה בהר
 ב סיני לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם פי תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדה ושש שנים תזמיר כרמך וחספת את-תבואתה: ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדה לא תזרע וכרמך לא תזמיר: ספיח קצירך לא תקצור ואת-ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך: תהיה כל-תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחודש השבעי בעשור לחודש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל-ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור

בארץ לכל-ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-אחוזתו ואיש אל-משפחתו יא תשבו: יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את-ספיחיה ולא תבצרו את-נזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן-השדה תאכלו את-תבואתה: בשנת היובל הזאת יב תשבו איש אל-אחוזתו: וכי-ס תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל-תוננו איש את-אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני-תבואת ימכר-לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעוט מקנתו כי מספר יי תבואת הוא מכר לך: ולא תוננו איש את-עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה יי אלהיכם: ועשיתם את-חוקתי ואת-משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על-הארץ יב לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה-נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו:

יא וצויתי את-ברכתי לכם בשנה השישית ועשת את-התבואה יב לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן-התבואה ישן עד | השנה התשיעית עד-בוא תבואתה יב תאכלו ישן: והארץ לא תמכר לעמיתת כי-לי הארץ כי-גרים יב ותושבים אתם עמדי: ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: יב כי-ימורף אחיקה ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו יב וגאל את ממכר אחיו: ואיש כי לא יהיה-לו גאל והשיגה ידו יב ומצא כדי גאלתו: וחשב את-שני ממכרו והשיב את-הערוף לאיש אשר מכר-לו ושב לאחוזתו: ואם לא-מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל יב ויצא ביבל ושב לאחוזתו: המישי (שלושי) יב ואיש כי-ימכר בית-מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד-תם שנת ממכרו יב ימים תהיה גאלתו: ואם לא-יגאל עד-מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר-בעיר אשר-לא חמה לעמיתת לקנה אתו לדרתו לא יצא ביבל:

ל

לא ובתי החצונים אשר אין להם
 חמה סביב על-שדה הארץ
 יחשב גאלה תהיה לו וביבל
 יצא: וערי הלויים בתי ערי
 אחוזתם גאלת עולם תהיה
 ללויים: ואשר יגאל מן-הלויים
 ויצא ממפר-בית ועיר אחזתו
 ביבל כי בתי ערי הלויים הוא
 אחוזתם בתוך בני ישראל:
 ושרה מגרש עריהם לא ימכר
 כי-אחוזת עולם הוא להם:
 וכי-ימוך אחיקה וצטה ס
 ידו עמך והחזקת בו גר ותושב
 וחי עמך: אל-תקח מאתו נשך
 ותרבית ויראת מאלהיה וחי
 אחיקה עמך: את-כסףך לא-
 תתן לו בנשך ובמרבית לא-
 תתן אכלה: אני יהוה אלהיכם
 אשר-הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים לתת לכם את-ארץ
 כנען להיות לכם לאלהים:
 וכי-ימוך אחיקה עמך
 ונמפר-לך לא-תעבד בו עבדת
 עבד: כשכיר כותשב יהיה
 עמך עד-שנת היבל יעבד
 עמך: ויצא מעמך הוא ובניו
 עמו ושב אל-משפחתו ואל-
 אחוזת אבתיו ישוב: כי-עבדו
 הם אשר-הוצאתי אתם מארץ
 מצרים לא ימכרו ממכרת

מג עבד: לא-תרדה בו בפרך
 מד ויראת מאלהיה: ועבדך
 ואמתך אשר יהיו-לך מאת
 הגוים אשר סביבתיכם מהם
 מה תקנו עבד ואמה: וגם מבני
 התושבים הגרים עמכם מהם
 תקנו וממשפחתם אשר עמכם
 אשר הולידו בארצכם והיו
 לכם לאחזה: והתנחלתם אתם
 לבניכם אחריכם לרשת אחזה
 לעלם בהם תעבדו ובאחיכם
 בני-ישראל איש באחיו לא-
 תרדה בו בפרך:
 וכי תשיג יד גר ותושב
 עמך ומך אחיקה עמו ונמכר לגר
 תושב עמך או לעקר משפחת
 גר: אחרי נמכר גאלה תהיה-
 לו אחד מאחיו וגאלנו: או-
 דדו או בן-דדו וגאלנו או-
 משאר בשרו ממשפחתו
 וגאלנו או-השיגה ידו ונגאל:
 וחשב עם-קנהו משנת המכרו
 לו עד שנת היבל והיה כסף
 ממכרו במספר שנים מימי
 שכיר יהיה עמו: אם-עוד
 רבות בשנים לפיהן ישיב
 גאלתו מכסף מקנתו: ואם-
 מעט נשאר בשנים עד-שנת
 היבל וחשב-לו כפי שזניו ישיב
 את-גאלתו: כשכיר שנה

בשנה יהיה עמו לא-ירדנו
 נד בפרך לעיניך: ואם לא יגאל
 באלה ויצא בשנת היבל הוא
 מבטור
 נה ובניו עמו: כי-לי בני-ישראל
 עבדים עבדי הם אשר-
 הוצאתי אתם מארץ מצרים
 כו א אני יהוה אלהיכם: לא-תעשו
 לכם אילים ופסל ומצבה לא-
 תקימו לכם ואבן משפית לא
 תתנו בארצכם להשתחות
 עליה כי אני יהוה אלהיכם:
 ב את-שבתתי תשמרו ומקדשי
 תיראו אני יהוה:
 אס-בחקתי תלכו ואת-מצותי ס
 ד תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי
 גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
 יבולה ועץ השדה יתן פרוי:
 ה והשיג לכם ויש את-בציר
 ובציר ישיג את-זרע ואכלתם
 לחמכם לשבע וישבתם לבטח
 שני
 בארצכם: ונתתי שלום בארץ
 * וישכבתם ואין מחריד והשבתי
 חיה רעה מן-הארץ וחרב לא-
 תעבר בארצכם: ורדפתם את-
 איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
 ח ורדפו מכם חמישה מאה
 ומאה מכם רבבה וירדפו ונפלו
 ט איביכם לפניכם לחרב: ופנתי
 אליכם והפרייתי אתכם

את-פגריכם על-פגרי
 גלולכם וגעלה נפשי אתכם:
 ונתתי את-עריכם חרבה
 והשמותי את-מקדשיכם ולא
 אריח בריח ניחחכם: והשמתי
 אני את-הארץ ושטמו עליה
 איביכם הישבים בה: ואתכם
 אורה בגוים והריקתי אחריכם
 חרב והיתה ארצכם שוממה
 ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה
 הארץ את-שבתתיה כל ימי
 השמה ואתם בארץ איביכם
 אז תשפת הארץ והרצת את-
 שבתתיה: כל-ימי השמה
 תשפת את אשר לא-שבתה
 בשבתתיכם בשבתכם עליה:
 והנשארים בכם והבאתי
 מיד בלבכם בארצת איביהם
 ורדף אתם קול עליה נדף ונסו
 מנסת-חרב ונפלו ואין רדף:
 וכשלו איש-באחיו כמפני-
 חרב ורדף אין ולא-תהיה
 לכם תקומה לפני איביכם:
 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
 ארץ איביכם: והנשארים בכם
 ימקו בעונם בארצת איביכם
 ואף בעונת אבתם אתם מקו:
 והתודו את-עונם ואת-עון
 אבתם במעלם אשר מעלו-בי
 ואף אשר-הלכו עמי בקרי:

כברזל ואת-ארצכם כנחשה:
 ותם לריק כחכם ולא-תתן
 ארצכם את-יבולה ועץ הארץ
 לא יתן פרוי: ואם-תלכו עמי
 קרי ולא תאבו לשמע לי
 ויספתי עליכם מפה שבע
 כחטאתיכם: והשלחתי בכם
 את-חית השדה ושפלה אתכם
 והכריתיה את-בהמתכם
 והמעיטה אתכם ונשמו
 דרכיכם: ואם-באלה לא
 תוסרו לי והלכתם עמי קרי:
 והלכתי אף-אני עמכם בקרי
 והפיתי אתכם גם-אני שבע
 על-חטאתיכם: והבאתי
 עליכם חרב נקמת נקם-ברית
 ונאספתם אל-עריכם ושלחתי
 דבר בתוכם ונתתם ביד-
 אויב: בשברי לכם מטה-לחם
 ואפו עשר נשים לחמכם
 בתנור אחד והשיבו לחמכם
 במשקל ואכלתם ולא תשבעו:
 ואם-בזאת לא תשמעו
 לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי
 עמכם בחמת-קרי ויסרתי
 אתכם אף-אני שבע על-
 חטאתיכם: ואכלתם בשר
 בניכם ובשר בנותיכם תאכלו:
 והשמדתי את-במתיכם
 והכרתי את-חמניכם ונתתי

שלישי (חמישי)
 * בריתי אתכם: ואכלתם ישן
 נושן וישן מפני חדש תוציאו:
 ונתתי משכני בתוכם ולא-
 תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי
 בתוכם והייתי לכם לאלהים
 ואתם תהיו-לי לעם: אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים מהיות להם
 עבדים ואשפר מטת עלכם
 * ואולף אתכם קוממיות:
 יד ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו
 טו את כל-המצות האלה: ואם-
 בחקתי תמאסו ואם את-
 משפטי תגעל נפשכם
 לבלתי עשות את-כל-מצותי
 טז להפרכם את-בריתי: אף-אני
 אעשה-זאת לכם והפקדתי
 עליכם בהלה את-השחפת
 ואת-הקדחת מכלות עינים
 ומדיבת נפש וזרעתם לריק
 יז זרעכם ואכלהו איביכם: ונתתי
 פני בכם ונגפתם לפני איביכם
 ורדו בכם שנאיכם ונסתם
 יח ואין-רדף אתכם: ואם-עד-
 אלה לא תשמעו לי ויספתי
 ליסרה אתכם שבע על-
 יט חטאתיכם: ושברתי את-גאון
 עוצם ונתתי את-שמיכם

מ"א אף-אני אלך עמם בקרוי
 והבאתי אתם בארץ איביהם
 או-אז יבנע לבבם הערל ואז
 מ"ב ירצו את-עונם: וזכרתי את-
 בריתי ועקוב ואף את-בריתי
 יצחק ואף את-בריתי אברהם
 מ"ג אזכר והארץ אזכר: והארץ
 תעזוב מהם ותרץ את-
 שבתותיה בהשמה מהם והם
 ירצו את-עונם יען וביען
 במשפטי מאסו ואת-חקתי
 מ"ד געלה נפשם: ואף-גם-זאת
 בהיותם בארץ איביהם לא-
 מאסתים ולא-געלתים לכלתם
 להפר בריתי אתם כי אני יהוה
 מ"ה אלהיהם: וזכרתי להם ברית
 ראשנים אשר הוצאתי-אתם
 מארץ מצרים לעיני הגוים
 להיות להם לאלהים אני
 מ"ו יהוה: אלה החקים והמשפטים
 והתורת אשר נתן יהוה בינו
 ובין בני ישראל בהר סיני
 ביד-משה:
 רביעי (שישי)
 כ"ז וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אלהם איש כי יפלא נדר
 ג בערפה נפשות ליהוה: והיה
 ערפה הזכר מבין עשרים שנה
 ועד בין-ששים שנה והיה

ערפה חמישים שקל כסף
 ד בשקל הקדוש: ואם נקבה
 הוא והיה ערפה שלשים שקל:
 ה ואם מבין-חמש שנים ועד בין-
 עשרים שנה והיה ערפה הזכר
 עשרים שקלים ולנקבה
 ו עשרת שקלים: ואם מבין-
 חודש ועד בין-חמש שנים והיה
 ערפה הזכר חמשה שקלים
 כסף ולנקבה ערפה שלשת
 ז שקלים כסף: ואם מבין-ששים
 שנה ומעלה אם-זכר והיה
 ערפה חמשה עשר שקל
 ח ולנקבה עשרה שקלים: ואם-
 מ"ך הוא מערפה והעמידו לפני
 הכהן והעריך אותו הכהן על-
 פ"י אשר תשיג יד הנדר יעריכנו
 הכהן:
 ט ואם-בהמה אשר יקריבו
 ממנה קרבן ליהוה כל אשר
 יתן ממנו ליהוה יהיה-קדוש:
 י לא יחליפנו ולא-ימיר אתו
 טוב ברע או-רע בטוב ואם-
 המר ימיר בהמה בבהמה
 והיה-הוא ותמורתו יהיה-
 י"א קדוש: ואם כל-בהמה טמאה
 אשר לא-יקריבו ממנה קרבן
 ליהוה והעמיד את-הבהמה
 י"ב לפני הכהן: והעריך הכהן
 אתה בין טוב ובין רע בערפה

י"ג הכהן כן יהיה: ואם-גאל
 יגאלנה ויסף חמישתו על-
 י"ד ערפה: ואיש כי-יקדש את-
 ביתו קדש ליהוה והעריכו
 הכהן בין טוב ובין רע כאשר
 יעריך אותו הכהן כן יקום:
 טו ואם-המקדיש יגאל את-ביתו
 חמישי (שישי)
 ויסף חמישית כסף-ערפה עליו
 טז והיה לו: ואם | משדה אחזתו
 יקדיש איש ליהוה והיה ערפה
 לפי זרעו זרע חמר שערים
 י"ז בחמישים שקל כסף: אם-
 משנת היבל יקדיש שדהו
 י"ח בערפה יקום: ואם-אחר היבל
 יקדיש שדהו וחשב-לו הכהן
 את-הכסף על-פי השנים
 הנותרת עד שנת היבל ונגרע
 י"ט מערפה: ואם-גאל יגאל את-
 השדה המקדיש אותו ויסף
 חמישית כסף-ערפה עליו וקם
 כ לו: ואם-לא יגאל את-השדה
 ואם-מכר את-השדה לאיש
 כ"א אחר לא יגאל עוד: והיה
 השדה בצאתו ביבל קדש
 ליהוה כשדה החרם לכהן
 שישי
 כ"ב תהיה אחזתו: ואם את-שדה
 מקנתו אשר לא משדה אחזתו
 כ"ג יקדיש ליהוה: וחשב-לו הכהן
 את מכסת הערפה עד שנת
 היבל ונתן את-הערפה ביום

מפטיר
 לב יִסֹּף עֲלוּיֹו: וְכָל-מַעֲשֵׂךְ בְּקֹדֶשׁ
 וְצֵאן כָּל אִשְׁרֵי-יַעֲבֹד תַּחַת
 הַשִּׁבֹּט הַעֲשִׂירֵי יְהוָה-קֹדֶשׁ
 לג לַיהוָה: לֹא יִבְקֹד בֵּין-טוֹב
 לְרַע וְלֹא יִמִּירֵנוּ וְאִם-הִמִּיר
 יִמִּירֵנוּ וְהָיָה-הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ
 לד יְהוָה-קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל: אֱלֹהֵי
 הַמַּצֹּת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהַר סִינַי:

כה וְנִמְכַר בְּעֶרְפָּה: אֶךְ-כָּל-חֶרֶם
 אֲשֶׁר יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל-
 אֲשֶׁר-לוֹ מֵאֲדָמָה וּבַהֲמָה
 וּמִשֹּׁדֵה אַחֲזָתוֹ לֹא יִמְכֹר וְלֹא
 יִגָּאֵל כָּל-חֶרֶם קֹדֶשׁ-קֹדֶשִׁים
 שביעי
 כט הוּא לַיהוָה: כָּל-חֶרֶם אֲשֶׁר
 יִחְרַם מִן-הָאָדָמָה לֹא יִפְדֶּה
 ל מוֹת יוּמָת: וְכָל-מַעֲשֵׂךְ הָאָרֶץ
 מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרֵי הָעֵץ לַיהוָה
 לא הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: וְאִם-גָּאֵל
 יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשְׂרֵי חֲמִשִּׁיתוֹ

כז הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: בְּשָׁנָת
 הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לְאִשְׁרֵי
 קִנְיָהּ מֵאֲתוֹ לְאִשְׁרֵי-לוֹ אַחֲזָת
 כח הָאָרֶץ: וְכָל-עֶרְפָּה יִהְיֶה בְּשֵׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ עֲשׂוּרִים גֵּרָה יִהְיֶה
 כט הַשֵּׁקֶל: אֶךְ-בְּכֹר אֲשֶׁר-יִבְכֹר
 לַיהוָה בַּבְּהֵמָה לֹא יִקְדֹּשׁ
 אִישׁ אֲתוֹ אִם-שׂוֹר אִם-שֶׁה
 כז לַיהוָה הוּא: וְאִם בַּבְּהֵמָה
 הַטְּמֵאָה וּפְדָה בְּעֶרְפָּה וְיִסֹּף
 חֲמִשְׁתּוֹ עָלוּיֹו וְאִם-לֹא יִגָּאֵל